

Glossa

Parlem dels béns parroquials

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa una setmana i escaig fórem acusats d'haver robat terres i immobles privats i "del poble", a l'empara d'una "llei franquista", que ens concedia immatricular —registrar per primera vegada sense disposar d'escriptura de propietat— terrenys o immobles en el Registre de la Propietat. Aquesta acusació, feta sense aportar cap prova i sense explicar les raons d'aquest mecanisme de registre que podia usar l'Església fins l'any 2015, és falsa i malintencionada.

Us explico breument el context general d'aquesta acusació, que continua suscitant curiositat mediàtica. Us animo a consultar a la nostra web alguns documents més extensos sobre el tema.

Quan es va crear el Registre de la Propietat (1861), per a garantir la fiabilitat de les vendes d'immobles, l'Església catòlica, com totes les administracions públiques, va poder registrar els seus béns, excepte els temples, sense aportar document de compra-venda o de donació en herència. Els béns de l'Església provenien d'actes jurídics difícilment documentables ja que molts havien succeït moltes centúries abans.

Tingueu present que la creació de parròquies sovint succeïa de la següent manera: els veïns d'un poblet o contra-

da que assistien a missa a una ermita o capella demanaven al bisbe de tenir rector resident; el bisbe el nomenava si els fidels construïen una rectoria i donaven un tros de bosc per a disposar de llenya, un hort per a cultivar hortalisses i un camp per a tenir farina pel pa. Sovint els propietaris feien real donació però no ho escripturaven.

Els temples catòlics només es van poder registrar a partir de l'any 1998. Es considerava que com que no estaven subjectes a compra-venda no era necessari. L'any 2015, amb una nova reforma de la llei hipotecària, s'acabava, per a l'Església catòlica, la possibilitat d'immatricular béns sense disposar d'escriptura, i això feu que la diòcesi i les parròquies registressin temples i rectories pendents dins del termini establert.

Des d'aleshores, ningú ha presentat ni cap queixa ni cap reclamació. Amb tot, com que el Bisbat i les parròquies no tenen cap afany d'aglutinar patrimoni, més aviat suporten amb molta dificultat el seu manteniment, si s'ha comès algun error estem oberts a la revisió de l'expedient en qüestió.

És bo que arran de la polèmica conegueu com vetllem per allò que pertany a cada comunitat parroquial i que ha de servir per a fer possible la vida cristiana de tots els fidels.

